

Grund af den Form, hvori vi affattede Lønningensloven. Man vil maaskee erindre, at dengang Lønningensloven for Retsbetjente blev til, begreb jeg, at denne Banskfeligbed vilde opstaae; og jeg forelagde derfor et Forslag, hvis Vedtagelse vilde have medført, at vi nu slet ingen Banskfeligbed vilde have havt i denne Retning, idet Lønningen i mit Forslag var deelt med Hensyn til de to forskjellige Funktioner, som Retsbetjentene have, saa at man nu havde været fuldkommen Herre over dette Forhold. Nu ligger Banskfeligbeden for, og det maatte trække Tiden ud, om vi ikke ville bringe urimelige Offre. Det ærede Medlem har bragt os i Erinbring, hvorledes Forholdet er mellem disse forskellige Sager efter Grundloven. Man skal nu vel lægge Mærke til, at Paragraferne i Grundloven staae netop i den Orden, hvori man antog, at disse Reformer maatte følge paa hinanden, hvis ikke den ene skulde komme til at staae i veien for den anden. Vi ere imidlertid isærd med at gaae altsat den modfatte Veie. Vi ere isærd med at trænge Rævningsretten frem paa en Tid, da den savner sin Forudsætning, og gjøre den til et tvingende Middel til, naanseet alle andre Forhold, Bekostning o. s. v., at komme hurtigt ind paa en Ordning af et andet Forhold, som efter Grundloven skulde gaae forud. Dette Rævningeforslag er ikke meget Andet værd, end at det er en meget fornuftig Fremstilling af en Theori, der ikke er stiftet til at komme til Anvendelse i en nær Fremtid. Derfor har jeg Intet imod, at Forslaget kommer frem, naar det kun betragtes som en Debat af, hvorledes vi ønske i sin Tid at faae Forholdet ordnet. Brugte vi det til Andet, saa skaffe vi en heel Retsforvirring tilstede. Den Grundtanke, som Grundloven har angivet for disse Reformer, er, at først bliver Retspleien at adskille fra Forvaltningen, som det hedder i § 76. Det er dette, som vi ere halvt paa Veie til at gjøre ved de Lovforslag, der foreligge. Meningen er vel at gjøre det heelt, men jeg skal snart komme til at vise, at det ikke er gjort heelt, og det ligger deri, at det ikke kan gøres heelt paa enstuds. Det næste, der saa skal skee, finde vi i § 70: „Dødsfentlighed og Mundtlighed skal saasnart og saa-

vidt som muligt gennemføres ved hele Retspleien“. Endnu taler Grundloven ikke om Rævningsret, men først nu kommer Bestemmelsen derom, idet der tilspies: „I Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, skulde Rævninger indføres“. Dengang, denne sidste Sætning først fremkom i Grundlovsforslaget, vare de Vedkommende, fra hvem dette kom, saa lidt enige derom, at denne Sætning paa en vis Maade fremkom imod den daværende Justitsministers Ønske; uden denne tvivlsomme Form og uden denne Orden, hvorved Rævningerretten blev den sidste af disse tre Foranstaltninger, havde han aldrig givet sit Minde dertil. Jeg har selv siddet ved det Bord, hvor den Bestemmelse blev taget, saa at jeg veed det ganske nøie. Saaledes som det staaer, var det i sig selv en ganske fornuftig og simpel Tanke i det Dieblis. Nu foreligger her altsaa Fuldbyrðelsen af den førstnævnte Paragraf, § 76, i Form af Lovforslag; men den anden Bestemmelse, om Mundtlighed og Dødsfentlighed, er ikke fuldbyrðet, medens Dødsfentlighed og Mundtlighed dog ere mulige, saasnart disse to Lovforslag, som her foreligge, gaae igjennem. De kunde have været gennemførte, uden at der havde været Spørgsmaal om Rævningeinstitutionen. Grundloven opfyldes altsaa ikke ad den Veie, vi nu betræde, igjennem disse Love.

Jeg skal nu gaae over til selve Loven i den Form, hvori den foreligger. Der er et Spørgsmaal, som det dog er værd at berøre, og som jeg ikke har seet berørt i nogen væsentlig Grad i Motiverne. Jeg vil gjerne spørge den ærede Justitsminister, om han har gjort sig Rede for, hvad den pludselige Indførelse af disse Love om Adskillelse af den administrative og den dømmende Myndighed, — thi efter hvad der staaer i den 1ste Paragraf af den foreliggende Lov, kunne de jo pludselig indføres — koste, naar man tager Hensyn til de forskjellige Pensioneringer, Lønninger o. s. v. Har den ærede Justitsminister ikke gjort sig nogenlunde Rede herfor, saa har han havt Uret i at fremkomme med saa omfattende Lovforslag som disse, og vi vilde have den allerførste Uret, naar vi vilde gaae ind paa saa gennemgribende Lovforslag, uden at have nogen som helst Idee om,